

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Francouzská 19/808, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, č. j. 5 A 4/2017 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podáním ze dne 1. 1. 2017 domáhal ochrany před nezákonným zásahem předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2, který měl dle žalobce rozvrhem práce pro rok 2015 porušit čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Rozvrh práce žalobce označil za zpětně nepřezkoumatelný pro nemožnost ověření přidělování jednotlivých věcí soudcům a pro absenci algoritmu přidělování věcí zákonným soudcům. Závěrem žalobce požadoval, aby soudy vyslovily zákaz pokračovat v porušování práv a přikázaly obnovit stav před zásahem, eventuálně, aby deklarovaly, že zásah byl nezákonný.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 2. 2017, č. j. 5 A 4/2017 - 11, dané podání odmítl, neboť žalobce přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil vady podání spočívající v absenci podpisu, nedostatečném označení tvrzeného zásahu, neuvedení navrhovaného výroku rozsudku a nedoplnění údaje, kdy k tvrzenému zásahu došlo a kdy se o něm žalobce dozvěděl.

Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení městského soudu kasační stížností, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena prostřednictvím e-mailu bez ověřeného elektronického podpisu dne 31. 3. 2017. Tato forma neodpovídá „elektronické formě“ ve smyslu § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení se zákonem č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16). Stěžovatel byl tedy povinen uvedené podání u Nejvyššího správního soudu do tří dnů potvrdit písemným podáním stejného obsahu, což neučinil. Stěžovatel ovšem kasační stížnost v písemné formě osobně doručil dne 3. 4. 2017 městskému soudu, který ji následně společně se spisem předložil Nejvyššímu správnímu soudu. Jak ovšem Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v již zmiňovaném usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16, podání učiněné způsobem, jenž vyžaduje potvrzení dle § 37 odst. 2 s. ř. s., je nutno ve stanovené třídní lhůtě potvrdit u soudu, u něhož bylo učiněno, jinak se k němu nepřihlíží. Nejvyšší správní soud tedy k původnímu podání stěžovatele ve formě bez elektronického podpisu nepřihlížel a za účinně podanou kasační stížnost mohl považovat až písemné podání doručené osobně městskému soudu dne 3. 4. 2017.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Protože při doručování napadeného usnesení městského soudu nebyl stěžovatel na adrese uvedené v žalobě (i v kasační stížnosti) zastížen, byla zásilka dne 24. 2. 2017 uložena u provozovatele poštovních služeb [§ 49 odst. 3 zákona č. 99/1963, Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.] a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl (§ 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Stěžovatel byl přitom poučen, že nevyzvedne-li si zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pondělí 6. 3. 2017. Po marném uplynutí této lhůty doručující orgán vhodil dne 7. 3. 2017 písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky (doručenka na č. l. 11 spisu městského soudu).

Dnem, který určil počátek běhu dvoutýdní lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo tudíž pondělí 6. 3. 2017 a posledním dnem této lhůty pondělí 20. 3. 2017. Kasační stížnost však byla stěžovatelem podána na podatelně městského soudu až v pondělí 3. 4. 2017, tedy opožděně.

Městský soud přitom v napadeném rozsudku stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout. Pouze pro úplnost lze dodat, že opožděné by bylo i podání bez elektronického podpisu odeslané i doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 3. 2017, pokud by hypoteticky bylo možné k němu přihlížet.

pokračování

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu